

Voorgangersverkiezing 2013

Het is al een lange en, kijkend naar andere geloofsgemeenten, unieke traditie in De Duif: de jaarlijkse verkiezing van onze voorgangers. Uit noodzaak en geïnspireerd op de gebruiken in de eerste christengemeenschappen is daartoe ooit na vele discussies besloten.

De kandidaat voorgangers 2013 vroegen wij welke invulling zij komend jaar willen geven aan het ambt.

Waarom wil ik weer jullie voorganger zijn? Omdat het mij zoveel plezier geeft, inspireert om samen met jullie te zoeken naar de betekenis van oude woorden, wijze lessen in een veranderende wereld. Ik word door jullie steeds voor nieuwe uitdagingen en vragen gezet, ik zweeg en ik zweet, ik raak in verwarring en ik ben blij met de kwetsbaarheid en de openheid van zoveel mooie mensen om mij heen in de gemeenschap die wij samen vorm geven. Een levende gemeenschap waarin wij samen werken om de liefde in onszelf en in de wereld levend te houden. Ik ben voorganger voor jong en oud en ik wil mij inzetten om de vieringen ook interessant te maken voor jonge mensen die ook onze gemeenschap vormen. Kortom, ik wil weer een jaartje!

• Marina Slot

Graag stel ik mij beschikbaar als voorganger. Ik ben gevleid dat ik zo vaak gevraagd ben door Duiven om voorganger te worden. Ik ben vroom en vrolijk, vanuit mijn verbondenheid met het goddelijke kijk ik naar de wereld.

Uit solidariteit met de armen ben ik lid van Sint Josephs Missionarissen van Mill Hill. Ik sta graag in verbinding met gedreven mensen die in navolging van de timmermanszoon uit Nazareth hun lot aan de weerlozen verbinden.

Tussen 2004 en 2011 woonde en werkte ik in Kenia. De levenservaring die ik opdeed, is mij dierbaar en geeft mij een extra referentiekader. Na ruim 7 jaar in ontkenning over mijn liefde te leven, ben ik vorig jaar in De Duif getrouwd. Dat was een onvergetelijke dag, mede omdat de Duifgemeenschap dat mogelijk maakte.

Hoewel De Duif mij veel te leren biedt, zo leer ik wekelijks mijn religieuze kaders wat op te rekken, heb ik ook iets te bieden. Ik deel graag mijn doorleefde religiositeit. Verwacht van mij geen academische hoogstandjes, maar vooral aanmoediging voor geloof van alle dag.

Als ik gekozen word, zal ik mij van harte inzetten.

• Marc van de Giessen

Sinds eind november 2011 ben ik nu een aantal keren voorgegaan en was – als minst ervaren voorganger – zeer verrast over heel veel positieve reacties van jullie kant. Jullie enthousiaste reacties en feedback zijn voor mij de voornaamste “boost” om me ook weer in 2013 kandidaat te stellen.

Het is best wat om in zo’n prachtige kerk te mogen zingen, en voor zo’n levendige gemeenschap te schrijven in HGL. Om dan ook voor te gaan en mijn visie te mogen geven over al het wonderlijke van het leven, ons geloof, onze twijfels, ons drukke jachtige bestaan... Dan is het mooi als je de mensen een stukje rust en bezinning kunt geven op zo’n zondagochtend, waarbij een ieder in zijn waarde wordt gelaten. Dat is de kracht van De Duif. Als laatste vind ik het natuurlijk heerlijk om tijdens de dienst mijn eigen liederen te mogen kiezen! Muziek bepaalt enorm een sfeer en raakt je gevoel, net zoals

Lees verder op pagina 3 ►

Nr 1 - 27 januari 2013

Het volgende nummer verschijnt op 17 maart
Inleveren kopij - voor 4 maart 2013

Vieringen en voorgangersrooster

- Aanvang zondagsviering 10:30 uur -

3 febr	Maruja Bredie
10 febr	Harris Brautigam
17 febr	Bert van der Meer
24 febr	Marc van der Giessen
3 mrt	Diana Vernooij
10 mrt	Hans Ernens
17 mrt	Jan Andreae
24 mrt	Palmpasen Catrinus Mak
28 mrt	Seideravond - Henk Kemper
29 mrt	Goede Vrijdag - Marina Slot
31 mrt	PASEN - Bert van der Meer

Kindernevenvieringen

24 mrt Palmpasen

Agenda

20 feb Kerkenacht voorbereiding

Marina:

“... Ik word door jullie steeds voor nieuwe uitdagingen gezet, ik zweeg en zweet, raak in verwarring en ben blij met de kwetsbaarheid en de openheid van zoveel mooie mensen om mij heen ...”

Marc:

“... Hoewel De Duif mij veel te leren biedt, zo leer ik wekelijks mijn religieuze kaders wat op te rekken, heb ik ook iets te bieden ...”

*De Duif gemeenschap voelt zich maatschappelijk verantwoordelijk.**Jaarlijks kiest de gemeenschap een sociaal doel.**Op elke tweede zondag van de maand wordt hiervoor een extra collecte gehouden.***Verjaardagen**

28 jan	Yaël van der Marck
3 febr	Maxime Vos
10 febr	Marja Bommerson
12 febr	Arjan Vader
16 febr	Marina Slot
21 febr	Frans Gerritsma
23 febr	Yvon van der Meer
7 mrt	Rob Gijbels
12 mrt	Tobias van der Marck
13 mrt	Frank Vianen
14 mrt	Bea Kuyper
15 mrt	Corrie Keizer

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Angela van der Marck en Hans Ernens. Vormgeving: Freek van der Marck en Fred Vos.

HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwarsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.nu
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon 06 45949624
Rabobank 1736.29.792

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 15,00 per jaar op Rabobank rekening 1736.29.792 o.v.v. Abonnement HGL wordt u postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene van De Duif?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen.

Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming en van hen wordt actieve deelname aan de basisgemeente De Duif verwacht.

1. Gezinshuis Suriname voor kinderen in crisissituaties

Vanaf eind 2013 zullen wij, Ramses Man en Susan Smithuis – aangeslotenen van De Duif, samen met onze kinderen Elise en Liam naar Suriname emigreren om daar als gezin crisispleegopvang te bieden voor 2 tot 4 kinderen die door omstandigheden (tijdelijk) niet thuis kunnen wonen.

Net als in Nederland worden kinderen in Suriname alleen maar uit huis geplaatst als het thuis echt niet meer gaat. Op dat moment vragen ouders hulp of grijpt Jeugdzorg in. Dat kan bijvoorbeeld voorkomen als een kind wordt verwaarloosd of mishandeld, het gedrag van een kind zo lastig is dat de ouders de moed opgeven, ouders verslaafd aan drugs of alcohol zijn of een gevangenisstraf uitzitten.

Pleegkinderen hebben vaak veel meegemaakt en zijn veel tekort gekomen. Sommigen hebben een lichamelijke of verstandelijke handicap, een chronische ziekte, leerproblemen of gedragsproblemen.

Wij zullen samen met Stichting Pleeggezinnen Centrale Suriname (SPCS) een nieuw soort opvang in Suriname gaan creëren, namelijk een Gezinshuis voor overbruggingsopvang. Hier kunnen kinderen vanuit een crisissituatie tijdelijk worden opgevangen in een warme, huiselijke en veilige woonplek met een pedagogisch stimulerend klimaat. Binnen het Gezinshuis wordt voor de kinderen een zo normaal mogelijke gezinssituatie geboden. Tijdens de plaatsing die maximaal een jaar duurt, kan het kind gediagnosticeerd worden en kan er vervolgens worden toegewerkt naar een meer langdurige oplossing. Dat kan een terugkeer zijn naar de biologische ouders, of een plaatsing in een regulier pleeggezin of desnoods in een tehuis.

In het Gezinshuis worden de kinderen begeleid door ons. Wij worden tijdelijk de opvoeders van de geplaatste kinderen. Het leven in het gezinshuis is te vergelijken met dat van een gewoon gezin, maar met specifieke aandacht voor de geplaatste kinderen. In een gezin zijn geborgenheid, veiligheid en structuur erg belangrijk. In Nederland hebben wij al ervaring opgedaan als pleeggezin en aanvullend hebben wij trainingen gevolgd over het opvoeden van kinderen met gedragsproblematiek. Begin 2013 wordt de stichting Gezinshuis Suriname in het leven geroepen, van waaruit dit initiatief deels bekostigd kan worden. Het gaat dan om onkosten voor het opstarten en exploiteren van het Gezinshuis. Vooral voor scholing, kleding, vervoer, verzekering, huisvesting en dergelijke is geld nodig. De geschatte kosten voor het eerste jaar zijn 13.300 euro. De helft hiervan brengen wij zelf in, de rest proberen wij te werven. Het zou natuurlijk prachtig zijn als een deel hiervan afkomstig kan zijn vanuit de jaardoel-collecte in De Duif.

- Ramses Man en Susan Smithuis

Jaardoel 2. Stichting De Vrolijkheid

Tijdens de vierde adventsviering van Jan Andreae sprak ik twee vrouwen die voor stichting De Vrolijkheid werken, als vrijwilliger en stagiaire. Zij waren samen met een aantal jonge asielzoekers naar Amsterdam gekomen, om in de viering van Jan aanwezig te zijn. Ze vertelden met over De Vrolijkheid en dat inspireerde me om De Vrolijkheid voor te stellen als jaardoel.

De Vrolijkheid is een netwerk van kunstenaars, theatermakers en musici. Zij brengen op bijna alle asielzoekerscentra in ons land kunst, sport en cultuur voor kinderen en jongeren. Zij zeggen daarover op hun site: “Onze enige drijfveer: wij willen investeren in kinderen en jongeren in asielzoekerscentra in Nederland. Wij brengen vrolijkheid om ze te helpen hun ervaringen te verwerken. Ze organiseren activiteiten waarbij ze zich kunnen uiten, kunnen spelen en hun talenten kunnen ontdekken. We laten ze verhalen vertellen, theater maken, schilderen. We geven masterclasses dans... Het scala is breed. Wat kinderen en jongeren zelf

Voorgangersverkiezing 2013 - vervolg van pagina 1 ►

een inspirerende tekst. Het één kan niet zonder het ander.

Als ik herkozen word, zal ik mij blijven inzetten voor thema's waarin je je als mens snel zult herkennen en waarbij de muziek je ziel zal bekoren!

• *Hans Ernens*

Hoe het leven nu eigenlijk in elkaar zit en hoe het leven het beste geleefd kan worden – dat onderzoek ik nu al meer dan 20 jaar met erg veel plezier in onze vieringen in De Duif.

We hebben het zo nodig, om wekelijks weer bemoedigd en aangevuurd te worden. Hoe hou je je olielamp brandend? Door genoeg brandstof bij je te hebben. De kracht van zachtheid, de scherpste van aandacht, de aardsheid van spiritualiteit, de volheid van loslaten, de wijsheid van de tradities – dat is de brandstof die ik met jullie wil delen.

Ook dit jaar zou ik graag weer meer vieringen organiseren met mensen “van buiten”, mensen van andere religies, mensen met maatschappelijke betrokkenheid. De wonderlijke zeggenschap van Bijbelteksten, de wegwijzers van boeddhistische teksten, de kracht van muziek, de wijsheid van zoveel gebeden en teksten en stilte – ze helpen ons om ieder onze eigen zoektocht te gaan naar meer wijsheid en zachtmoedigheid en een bestaan dat ons vervult.

Ook dit jaar heb ik een nieuw woord in mijn lijf om te onderzoeken: het is “vreugde”. Ik deel het met veel plezier met jullie dit komend jaar!

• *Diana Vernooij*

We moeten spreken over wat je beweegt en wat je tegenhoudt, wat je gelooft en wat je verafschuwt, over wat je droomt en waarvan je wakker ligt. Als ik een dienst voorbereid in De Duif, dan mag ik putten uit mijn dromen en mijn wanen, eigen ervaringen en vergezichten, dan mag ik luisteren en spreken. Als ik van dat alles mag delen, ervaar ik dat als rijkdom.

Het afgelopen jaar heb ik ervaren hoe vieringen gestalte krijgen als we erin slaan mensen te bewegen, aan te raken, enthousiast te maken en mee te nemen op onze tocht. Een aantal thema's was: aanraking en heling; vertel het door, het verhaal van licht; kleur; thuiskomen; leiderschap (gospelviering); we hebben ruimte voor je gemaakt (Kinderkerst). Elk van die thema's resoneert in mij en de beelden zijn warm en zonnig.

Ik wil het komend jaar opnieuw gospel laten klinken in De Duif. Ik wil de ouders van nu uitnodigen met mij na te denken wat we onze kinderen meegeven, ik wil de kindervieringen elan, publiek en gestalte geven. Ik wil verrast worden door de prachtige keuzes die Caroline en Fred maken voor de vormgeving van de boekjes. En ik wil heel vaak luisteren naar Irina en ons prachtige Duifkoor met Henk. Met uw steun ben ik nog een jaar voorganger en gaan wij als tochtgenoten het jaar door.

• *Bert van der Meer*

Lees verder op pagina 4 ►

willen en het vertrouwen in eigen kracht staat centraal. Hoe onzeker hun leven ook is, wij zijn er structureel voor ze.”

De Vrolijkheid: ervaringen verwerk je met kunst.

• *Diana Vernooij*

Jaardoel 3. De Regenboog

Een nieuwe jaardoel waarvoor gekozen kan worden, is De Regenboog. Dit is een organisatie die zetelt op onder andere de Stadhouderskade. Ik heb daar ik al vaak kleding naartoe gebracht. Door de collectes kunnen wij de goederen aanschaffen en zo de daklozen en verslaafden helpen aan een beter bestaan.

Het is een jaardoel in ons geliefde Amsterdam, lekker dichtbij De Duif en o zo nuttig. Dus laten we kiezen voor De Regenboog, een christelijke organisatie. De Regenboog wil ook door diverse projecten en activiteiten bezoekers, cliënten en deelnemers actief laten deelnemen in de maatschappij.

• *Harry Maalman*

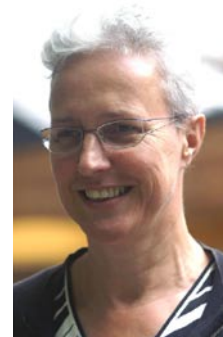
Hans:

“... mooi als je de mensen een stukje rust en bezinning kunt geven op zo'n zondagochtend, waarbij eenieder in zijn waarde wordt gelaten ...”

Diana:

“... De kracht van zachtheid, de scherpste van aandacht, de aardsheid van spiritualiteit, de volheid van loslaten, de wijsheid van de tradities – dat is de brandstof die ik met jullie wil delen ...”

Bert:

“... Ik wil de ouders van nu uitnodigen met mij na te denken wat we onze kinderen meegeven, ik wil de kindervieringen elan, publiek en gestalte geven...”

Helma:

“... Het is aan ons
om er liefde
en energie in te
steken, om het
kracht te geven,
te laten bloeien,
er iets van te
maken!
Als voorganger in
De Duif wil ik
mijn kijk hierop
graag met jullie
delen ...”

Het leven ligt als klei in onze handen. Het is een vormloos iets, dat onwennig koud kan aanvoelen. Het is aarde, die een lange onbekende weg heeft afgelegd. Alleen door de klei aan te raken, te doorkneden, je energie te vermengen met de klei en je handen vuil te maken, kan er iets nieuws ontstaan.

Zo is het ook met ons leven. Het is aan ons om er liefde en energie in te steken, om het kracht te geven, te laten bloeien, er iets van te maken! Als voorganger in De Duif wil ik mijn kijk hierop graag met jullie delen. De inspiratie komt voor mij uit vele hoeken en gaten: gesprekken met mensen, boeken, gedichten, films, de natuur. Vanuit mijn katholieke opvoeding ken ik het goede gevoel van samen zingen, en gedachten delen waar je ook iets mee kan in het dagelijks leven. Als jullie dat willen, zal ik ook hier het komende jaar weer met liefde aandacht en energie insteken.

• *Helma Schenkeveld*

Wat gaat de tijd vlug: alweer een jaar voorbij en nieuwe verkiezingen.

De meesten weten intussen wel wat mijn drijfveer is om voorganger te willen zijn. Ik zie het als mijn opdracht om de oude woorden, maar ook nieuwe woorden, vorm te geven in de huidige tijd. Wij leven in een tijd die soms voelt als tussen hoop en vrees. Maar laten we de tijd bezien tegen de achtergrond van de boodschap van de Eeuwige. De boodschap van “ik zal er zijn” en van “ik laat je niet uit mijn handen glippen.” Ik ben er van overtuigd dat dat alleen maar kan slagen als wij Gods handen willen zijn. Alleen dan kan het koninkrijk-van-het-goede worden gevestigd en kan er recht geschieden aan alle schepselen.

Ik vind het van belang dat we op zondag bemoedigd worden en geïnspireerd om de week weer aan te kunnen. Dat we beseffen dat we het samen moeten maken en doen. Want dat is in essentie de positieve kracht van het evangelie en van zoveel andere godsdiensten: heelheid van mensen, er zijn voor elkaar, niet wachten op morgen, maar vandaag doen wat je kunt.

Ook het komend jaar wil ik proberen om woorden te vinden van troost, bemoediging en kracht, zodat we op een stimulerende en positieve manier in het leven kunnen en durven staan...

• *Henk Kemper*

Henk:

“... Ook komend
jaar wil ik proberen
om woorden te
vinden van troost,
bemoediging en
kracht, zodat we op
een stimulerende
en positieve manier
in het leven kunnen
en durven staan...”

Jan:

“... er is iets
anders in mijn
leven: een stem
... Hij is niet zo
duidelijk,
meer een zachte
fluistering vanuit
een verborgen
stilte. Maar het is
een stem getui-
gend van licht, dat
mij trekt ...”

Ik weet niet of de God van mijn opvoeding bestaat. De religie rondom ons gaat van zijn bestaan uit, vanzelfsprekend. Ik hoor ook tot de verwereldlijkte mensheid van deze postmoderne tijd. Waarin we zeggen: God bestaat niet. En bewijsbaar is hij nog minder.

Toch is er iets anders in mijn leven: een stem die enerzijds binnen in mij is en anderzijds eigenlijk tot mij komt. Ik kan die stem niet vereenzelvigen met wat ik zelf denk of zeg, hoop en vrees. Hij is niet zo duidelijk, het is meer een zachte fluistering vanuit een verborgen stilte. Maar het is een stem getuigend van licht, dat mij trekt.

Door die beloftevolle stem word ik losgemaakt uit de betovering en de omklemming van de bestaande wereld. Ik kom in beweging naar vrede, recht, vrijheid en gemeenschap toe. Het is een stem ‘die de stilte niet breekt’, zo zacht en innig en tegelijkertijd zo onweerstaanbaar. Die bindende stem noem ik – door de Bijbel geleerd – God. Hij is weerloos tegen elke ontkenning, ook die van mij, maar laat mij niet los. Hij boeit mij, bemoedigt mij en troost mij. Ik hoor die stem vaak in de liederen van het koor. Ik hoor die stem vaak in De Duif.

Ik leef op zijn adem.

• *Jan Andreae*

Bestuursverkiezing 2013

Elke jaar kiest De Duif zijn bestuur. Onder de kandidaten vinden we bekende gezichten, maar dit jaar zijn er ook ook enkele minder bekende Duiven. Tijd voor een voorstelrondeje.

Sinds 2007 ben ik actief voor De Duif als bestuurslid, de laatste jaren als penningmeester. Ook in 2013 wil ik mij beschikbaar stellen voor een bestuursfunctie van Stichting De Duif. Aangezien in een groot deel van het jaar in Frankrijk woon, betekent dit dat ik mee kan denken en op afstand de administratie kan blijven doen. Voor de helpende handjes bij praktische zaken ben ik nauwelijks inzetbaar. Als je dit geen bezwaar vindt, kies mij dan in het bestuur en help zelf dat handje mee.

• *Ineke Pruissen*

Steeds weer ben ik verrast door de inhoud en vorm die onze voorgangers en het koor aan onze wekelijkse vieringen geven. De Duif is een bijzondere plaats en gemeenschap waar ik mij thuis voel. Ik wil graag mijn steentje blijven bijdragen aan de organisatie van onze vieringen en stel mij daarom beschikbaar voor een vijfde jaar in het bestuur.

• *Marian van der Meer-Gras*

Samen kerk zijn betekent samen verantwoordelijkheid nemen. Daar sta ik voor. Ik heb afgelopen jaar bijzondere Duiven leren kennen; en dat is zo'n verrijking in mijn leven. Afgelopen jaar ben ik secretaris geweest. Naast de gebruikelijke bestuursactiviteiten ben ik vertegenwoordiger van De Duif bij Amsterdamse Raad van Kerken. Ook heb ik als Duif de 6-daagse training bij de GGD gevolgd voor pastores, pandits en imams.

Graag wil ik als Duif naar de wereld – buiten ons – kijken. Ik ben van mening dat wij een toegevoegde waarde hebben voor Amsterdam. Ook wil ik mij buigen over hoe we voldoende geld kunnen werven om de rekeningen te kunnen blijven betalen. Bovendien zoek ik bondgenoten om meer diaconaal actief te zijn in onze stad. Kerk zijn komt net als God in drieën; vieren, leren en dienen.

Mocht iemand graag secretaris willen zijn, stel ik de portefeuille beschikbaar. Mochten jullie mij nog een jaar willen in het bestuur, ben ik van harte beschikbaar.

• *Marc van de Giessen*

Erratum

In een eerdere editie stond op deze plaats een verklaring van bestuurskandidaat Marina Slot.

In de bestuursvergadering op 22 januari jl. heeft Marina echter aangegeven dat zij wegens persoonlijke omstandigheden zich terugtrekt als bestuurslid van De Duif.

■ Marina blijft wel beschikbaar als voorganger.

Ik ben nog een jonge Duif! Zo'n anderhalf jaar kom ik in nu in De Duif. Ik voel mij welkom en thuis. Ik ben geraakt door de mensen die al zo lang met elkaar ervoor zorgen dat er iedere zondag weer een prachtig uur is van bemoediging, inspiratie en schoonheid. Stap voor stap maak ik meer deel uit van de gemeenschap, geniet van het zingen in het koor, ben sinds kort betrokken bij de Pastoraatsgroep, en wil graag verder mijn bijdrage leveren, en mij beschikbaar stellen voor het deelnemen aan het bestuur. Met als intentie om mee te zorgen dat de gemeenschap van De Duif blijft bloeien! Ik neem hiervoor mijn ervaring als coach en leidinggevende in welzijn en kinderopvang mee.

• *Tineke de Waard*

2013 is een jaar waarin we ons zullen voorbereiden op het 40 jaar eigenwijs en eigentijds kerk zijn. Uiteraard besteden we aandacht aan de wekelijkse vieringen door het jaar heen. Aandacht voor elkaar en er voor elkaar zijn als dat nodig is. Met vele handen kunnen we zorgen dat er een liefdevolle groep mensen kan blijven functioneren in naam van de man van Nazareth. Ik stel mij herkiesbaar om actief een bijdrage te leveren aan het bestuur van Stichting De Duif.

• *Yvon van der Meer*

Ik wil me weer een jaar inzetten om de facilitaire diensten soepel te laten verlopen. Ook met behulp van anderen natuurlijk, af en toe een helpende hand is altijd welkom. Maar ook gastvrij over te komen, helemaal op zondag voor en na de dienst met koffie, thee en een belangstellend en medelevend woord. Ook kaarten versturen met ziekte en verjaardagen en te mailen en mensen te bezoeken, daar is het pastoraat immers voor. Daarnaast ga ik tweemaal per jaar met Marc van de Giessen naar de vergaderingen van het pastoraat diaconaat in Amsterdam met verschillende kerken en instellingen.

• *Hortense Ghijs*

Inmiddels komen Baudyn en ik met veel plezier alweer zo'n jaar of 5 met enige regelmaat in De Duif. Het is voor ons een fijne plek om tot rust en inkeer te komen als ook geïnspireerd te raken door de verschillende bevoegen voorgangers.

Ik denk dan ook dat het moment gekomen is om iets terug te doen dan wel te gaan betekenen voor en binnen De Duif. Voor mij dan ook reden waarom ik graag deel uit zou willen maken van het nieuwe Duif bestuur.

• *Holke-Hans Boersma*

Mijn naam is Natalie Hakhoff. 36 jaar geleden geboren in Amsterdam. Ik werk bij Cordaan Thuiszorg, afdeling Hulp in de Huishouding. Sinds 1994 ben ik al met De Duif verbonden. Ik begon in het koor en ook in de schoonmaakavonden. Door privé-omstandigheden kon ik het niet waarmaken om in het koor te blijven. Ik heb wel in diverse Kerstnachtvieringen meegezongen. Sinds eind 2011 zing ik weer volledig mee in ons Duifkoor. Door het zingen krijg de energie die ik graag aan vele mensen wil geven. De Duif is voor mij een *Lees verder op pagina 6 ►*

Bestuursverkiezing 2013 - vervolg van pagina 5 ►

plek waar ik veel energie uit ontvang en waar ik elke week weer thuiskom. Met mijn jonge bloed en een frisse kijk wil ik het bestuur versterken. Moge dat zo zijn.

• *Natalie Hakhoff*

Sinds een jaar of twee kom ik regelmatig in De Duif.

Ik vind de bijeenkomsten op zondagmorgen bijna elke keer weer verrijkend. Soms is dat direct bij het gezongen 'wees welkom', soms valt ineens de tekst van een al langer gezongen lied op, soms is er een prachtige verhaal of zet de overdenking mij aan het denken, dwaal ik even af naar mijn eigen besognes en realiseer mij dan dat een kerkdienst iets met je moet doen, en dat je dan vanzelf ook weer dingen gaat doen. Daarom dacht ik begin december dat ik wel wat actiever wilde worden in en voor De Duif. Wat, wist ik niet precies, misschien iets met muziek, want ik ken Irina al jaren als de pianofuiste van mijn zonen en ik speel zelf viool. Toen Yvon me daarop vroeg of ik niet in het bestuur wilde, vond ik dat eervol, maar realiseerde me ook dat jullie mij nauwelijks kennen. Vandaar deze korte introductie.

Ik ben Gerrard Boot, geboren op Goeree Overflakkee, en ik ga nog heel graag in het weekend naar een huisje in Ouddorp, op de kop van het eiland. Loes is mijn partner, al 28 jaar lang. We hebben twee zonen, Joris en Lieven. Ook Lieven is het huis uit, sinds afgelopen september, dus Loes en ik wonen nu weer samen. Loes gaat af en toe naar de Oude Kerk. Vroeger waren we actief in de Amstelkerk, toen nog een hervormde gemeente. Het leuke daaraan was dat het een hechte gemeenschap was: met sommigen hebben we nog steeds contact, al is de Amstelkerkgemeente een jaar of tien geleden vanwege bezuinigingen gestopt. Wat ik er, vooral achteraf, minder in vond aanspreken was de enorme nadruk op Bijbelteksten, en het gebrek aan aandacht voor ieders persoonlijke leven. Jarenlang daarna ging ik op zondagochtend mee naar het voetballen of ging hardlopen, totdat De Duif in beeld kwam. Gek eigenlijk

dat dat niet eerder gebeurde, want ik woon om de hoek op de Weteringschans.

Waarom niet meer mensen De Duif bezoeken, vraag ik me daarom wel af. Ik denk dat de verschillende geluiden en liederen velen aanspreken. Het zal onbekendheid zijn, en ook wel een schroom om naar zoiets als een kerk te gaan. Voor mij is de kerk niet alleen een plaats om regelmatig 'spiritueel bij te tanken', maar ook het zijn van een gemeenschap. Daar wil ik graag een steentje aan bijdragen, al zeg ik er gelijk bij dat het een klein steentje zal zijn: ik ben niet alle weekenden in Amsterdam.

Iets over mijn andere activiteiten. Ik ben jarenlang advocaat geweest, eerst in de sociale advocatuur en daarna bij een groter kantoor, Kennedy Van der Laan. Vier jaar geleden ben ik kantonrechter geworden, en werk sinds twee jaar één dag per week op de Universiteit Leiden op het gebied van arbeidsrecht. Als kantonrechter zie je, net als in de sociale advocatuur, echt alle facetten van het Amsterdamse leven voorbijkomen: veel mensen die door een beetje pech en onhandigheid in financiële problemen zijn gekomen, conflicten tussen mensen, als burens of in een werkrelatie, en soms baldadig tot crimineel gedrag, want we doen ook strafzittingen. Ik ben verder voorzitter van de Raad van Toezicht van De Rode Hoed en zit in het bestuur van Rechters voor Rechters, een stichting die opkomt voor rechters die in hun land vanwege hun beroepsuitoefening in de problemen komen.

Wanneer jullie willen dat ik bestuurslid van De Duif wordt, dan ben ik daar graag toe bereid.

• *Gerrard Boot*

Kleine aanvulling op Volzin

In het blad VOLZIN van 11 januari 2013 staat op pagina 22 en verder een boeiend artikel over De Duif. In het kader staat in het kort iets beschreven over de ontstaansgeschiedenis. Het gaat mij aan het hart dat dat niet helemaal volledig is. Vandaar een kleine aanvulling.

In ongeveer oktober 1973 schreef Pieter van Delft mij een brief waarin hij bekendmaakte dat hij, samen met het Duifkoor waar hij dirigent van was, plannen had om De Duif te kraken. De datum dat bisschop Zwartkruis de kerk zou gaan sluiten, was bekend geworden. De bisschop deelde ook mee dat hij zijn priesters uit De Duif zou terugtrekken. Dan kon er zondags geen kerk gehouden worden. Pieter wist dat ik – oud-kapelaan van De Duif – nu als aalmoezenier op een schoolkazerne werkte en alleen in de weekenden vrij had van dienst. Dus, zo redeneerde hij ter-

echt, kon ik wel die zondagse diensten waarnemen, en ging het dreigement van de bisschop dus niet meer op!

Ik heb daar onmiddellijk positief op gereageerd, want ik vond die sloopplannen ook crimineel. Alleen, er was één bezwaar: de allereerste zondag van de kraak was ik bij mijn zus in Costa Rica, ik kon dus onmogelijk die eerste zondag invallen. Ik heb daarvoor toen een collega-aalmoezenier versierd.

De eerste tijd – ik weet niet meer hoelang – stond ik er alleen voor. Maar goddank kwam na enige tijd Ton Wiemers toen op mijn pad. Hij vroeg mij of hij misschien kon helpen. Ik was dolblij. Hij was degene die toen in de wekelijkse vergaderingen stimuleerde om de zondagsvieringen steeds meer zelf ter hand te nemen. Hij gaf daarmee de wezenlijke aanzet om bij de zondagse diensten niet meer van priesters afhankelijk te zijn! Ik ben hem daarvoor nog steeds intens dankbaar.

• *Harris Brantigam*

Ik geloof in Amsterdam

Ik geloof in De Duif

'Ik geloof in Amsterdam' is het thema van de Kerkennacht aan de Gracht van 2013. In het weekend van de langste dag openen door het hele land kerken en gebedshuizen hun deuren om bezoekers te verrassen met nieuwe en oude verhalen en vooral speciale activiteiten.

In de binnenstad van Amsterdam kun je op zaterdagavond 22 juni dit thema "Ik geloof in Amsterdam" op diverse manieren meeleven. (Als je wilt zien hoe dit er in 2011 uitzag, kijk dan eens op you tube en type in : Impressie Kerkennacht aan de Gracht.) De Duif doet mee en gaat daarvoor drie activiteiten in de steigers zetten.

Buitenkans De Duif wil graag meedoen dit jaar, maar stond wel voor een uitdaging, omdat de kerk die avond wordt verhuurd... Dat is nou jammer. Maar zoals Helma terecht zei "Waar een deur dicht gaat, gaat er een raam open" en zij had gelijk. In het overleg met de andere deelnemende kerken (14 in totaal) bleek dat de Dominicus in de Spuistraat voor dezelfde uitdaging staat... al verhuurd voor die avond!

De verrassende oplossing kwam van de vertegenwoordigster van De Nieuwe Kerk : De gemeenschap van De Duif en van de Dominicus zal in de locatie van de Nieuwe Kerk de gelegenheid krijgen om het publiek iets bijzonders voor te schotelen. Dit kan een mooie samenwerking worden die in de komende weken zal worden uitgewerkt. Voorwaar een buitenkans om niet te laten lopen !! En het bestuur in haar vergadering van dinsdag 22 januari, was het daar van harte mee eens. Ook heel mooi om op terug te kijken als De Duif in januari 2014 40 jaar bestaat.

Wat een portret Wat de deelnemende kerken allemaal gaan doen is deelnemen aan een fototeststelling waar het zal draaien om portretten. Portretten van mensen die geloven. Mensen zoals jij en ik die zijn aangesloten bij een katholieke of protestantse of oecumenische kerk in het centrum van Amsterdam. (Voor interreligieuze Duiven: er is in deze kerkennacht bewust gekozen om christelijke kerken in het centrum van Amsterdam met hun eigen kleur te belichten.

De Duif is ook bekend om haar samenwerking met vertegenwoordigers van andere religies: dit kan hierin natuurlijk verwerkt worden.)

Maar nu even praktisch : Er zijn mensen nodig die graag portretfoto's maken die in de tentoonstelling een plaats zullen krijgen. En: daarnaast is er ook een plan om videoportretten te maken van mensen uit de Duifgemeenschap, die vertellen wat zij geloven en waarom zij bij de Duif zijn aangesloten en wat hen dat heeft gegeven... Met als rode draad: Waar je ook woont en wie je ook bent, wat je ook gelooft... In De Duif kun je je thuis voelen, in De Duif ben je welkom. Wij denken dat we in De Duif een hele mooie verzameling gelovige mensen bij elkaar hebben die een mooie bijdrage zouden kunnen leveren aan dit project door zo'n portret! Denk er alvast eens over na. Hoe zou jij het vinden als je met een klein interview een ander mens een inkijkje geeft in wat jou beweegt? Heb je vragen hierover of wil je meedoen? Meld je dan aan bij Helma of bij Carolien.

Social media Je begrijpt dat we graag creatief gebruik willen maken van alles wat ons ter beschikking staat op dit gebied zoals Facebook, You Tube en Twitter . Filmpjes, foto's mooie citaten uit de korte interviews en fragmenten uit vieringen : het is allemaal te gebruiken. Maar er zijn mensen nodig om dit vuurtje aan te steken en te laten branden. Heb je vragen of wil je meedoen? Meld je dan aan bij Helma of Carolien.

Verrassing- en voorbereidingsgroep (op woensdagavond!)

Verder zijn er nog meer plannen in de maak, waaronder een heuse (echt leuke) verrassing die we dus nog niet mogen vertellen. Lees verder op pagina 8 ►

Utrechtsedwars(je)

2013 Een vers jaar waarin we voortgaan op ons ingezette pad. Of pak je het juist anders aan. Of moet je tegen wil en dank een manier zien te vinden om je leven invulling te geven.

In De Duif kun je een luisterend oor vinden of even leunen op iemands schouder. Samen kerk zijn maakt ons verbonden met elkaar, niet verplichtend.

Er zijn weer heel wat mensen geweest die zich hebben ingezet om te zorgen dat we prachtige vieringen hebben kunnen vormgeven.

Al die vrijwillige handen wil ik namens het bestuur heel hartelijk danken.

Samen kunnen we bergen verzetten! Ieder naar eigen vermogen.

Verkiezingen

Zondag 3 februari vinden de verkiezingen plaats van (gast)voorgangers, bestuursleden en niet te vergeten het nieuwe jaardoel. Zorg dat je erbij bent, dan kun je met jouw stem een bijdrage leveren aan de wijze waarop en met wie we verder gaan.

Inrichtrooster

Er komt binnenkort een nieuw inrichtrooster voor de wekelijkse vieringen. We zijn erg blij dat er wat meer mensen zijn om met Harry Maalman samen in te richten. Opruimen doen we samen met de mensen die de viering hebben bijgewoond. De bestuursleden zorgen dat de collecte wordt geteld en dat de kerk goed wordt afgesloten. Voel je genodigd mee te doen!

• Yvon van der Meer

✪ In HGL februari ✪

Naar aanleiding van de berichtgeving in december 2012 over uitgeprocedeerde mensen die onderdak vonden in de Vluchtkerk (www.devluhtkerk.nl) in de Amsterdamse Van Galenbuurt kijkt Marina Slot terug op de periode dat er in De Duif asielzoekers onderdak kregen. ■ Over het verlenen van onderdak aan mensen die ten einde raad zijn als een heilige plicht ■

Kerstpakket

Levenslust

P.A. de Génestet (1829 – 1861)

Levenslust is 't ware leven,

Is het liefelijkste goed,

Dat de lachende aard kan geven

Van haar weelde en overvloed.

't Is geen trek der dwaze zinnen

't Jonge leven te beminnen:

Levenslust is levenskracht;

Levenslust is vroolijk strijden,

Hopend en geduldig lijden –

Is een kinderlijk verblijden,

Dat den Hemel tegenlacht.

Maar om 't leven wel te smaken,

Dient daar nog een hooger gloed

In de vrome borst te blaken:

Vaste, kalme stervensmoed!

Wie geen moed heeft om te sterven:

Zal den moed tot leven derven:

Steeds gaapt de afgrond aan zijn voet.

Om langs rozen mij te leiden,

Om mijn leger zacht te spreiden,

Als dit minnend hart moet scheiden,

Geef o God! geef mij die beiden:

Levenslust en stervensmoed.

*Gedicht overweging Hans Ernens
op 22 november 2012*

Ik heb twee lieve nichten. Niet zo jong meer. Ze zijn echt lief, maar een beetje saai. Ook is de natuur niet scheutig geweest. Ze ogen een beetje spichtig. Bekoorlijke welvingen zijn wat achtergebleven. Onderontwikkeld eigenlijk. En hun uitstraling is ook niet wervend. Bij ons in de familie werd wel met een zekere tederheid over hen gesproken. We vroegen ons echter steeds af hoe het toch kwam dat de natuur zich zo preuts en pril bij hen genesteld had. We kwamen niet verder dan de hypothetische veronderstelling dat ze na hun geboorte geen moedermelk, maar wijwater hadden gehad. Maar op die voorzichtige uitspraak durfden we geen gif in te nemen.

Ze hadden ook niet echt van dat ‘mannenvlees’. Altijd in hun kwebbelende verhalen lag een ondertoon van een smeulende huiver voor vertegenwoordigers van het mannelijke geslacht. Ik vertel u dit omdat rondom kerstmis in onze nabije Utrechtsestraat hun wereld even op zijn kop werd gezet. Ze waren een dagje uit. Wilden iets van de kerstsfeer in de boze stad opsnuiven en kwamen via het Rembrandsplein in genoemde straat. Etalages bekijken, vermoed ik, als een slechte keuze, dacht ik. Voor mijn voorzichtige nichtjes misschien een passende voorzichtige keuze. Maar ja, ook in de Utrechtsestraat lopen mannen. Zeker rond de tijd dat kantoren dicht en kroegen open gaan.

Tot hun lichte schrik kwamen twee keurige heren recht op mijn nichtjes af. Beide mannen hadden een pak, bij de kerstpakkettentraditie passend, in hun handen. De ene, die zijn nieuwsgierigheid niet kon bedwingen, maakte al lopend het pakket open. Mijn nichtjes, toch al niet gewend dat mannen recht op hen afkwamen, volgden dit proces met ingehouden adem. Ze zagen hoe hij een fles wijn uit het pak haalde, bekeek en aan zijn maat toonde. In een verschrikte reactie maakte de ander toen zijn pakketje open en viste er ook een fles wijn uit. Ze reageerden een beetje verward, alsof ze niet wisten wat met de fles wijn te doen. Toen zagen ze mijn nichtjes, liepen recht op hen af. Voordat die in hun schrik nog maar iets gek van een soort vluchtpoging hadden kunnen ondernemen, kregen ze de flessen in hun handen gedrukt. Dat spontane gebaar ging vergezeld van de mededeling dat zij van de Koran geen wijn mochten drinken, en gaven daarom de flessen zomaar weg. Ze liepen door, de twee dames met de wijn in opperste verwarring achterlatend.

Een paar dagen later kreeg ik van hen die flessen met het hele verhaal hoe zij daar aan waren gekomen. Het waren vast Marokkanen meldden ze me gedeceerd. Ik mocht de wijn wel hebben, want ze hielden niet van dat spul. Ik stapte over mijn bezwaar heen dat ze zich zo laagdunkend over die godendrank uitlieten. Maar wat wil je, als je wijwater kreeg in plaats van moedermelk. Ik vond het lief dat ze mij die flessen gaven. Ik zei toch dat het twee lieve nichten waren!

• Harris Brautigam

Bestuursverkiezing 2013 - vervolg van pagina 5 ►

len! Inmiddels is er wel een voorbereidingsgroep, waar in ieder geval Helma Schenkelveld, Carolien Maris en mensen van de PR-groep deelnemen. Ben je nieuwsgierig geworden en heb je ideeën of wil je absoluut meedoen om hiervan een bijzondere avond te maken? Heb je vragen of wil je meedoen? Meld je dan aan bij Helma of Carolien.

De eerstvolgende Kerkennacht voorbereiding is op woensdag 20 februari 20:00 uur in 't Hemeltje

• Helma Schenkelveld en Carolien Maris